

som bortset fra Amagers er den ejendomme-
gste her i Landet. Kvindedragterne var
saa rigt varierede, at en Kvinde fra Refs-
næs for at være vel udstyret maatte have
6 forskelligartede Dragter, en til Paaske,
en til Pinse, en særlig i Julen, en i Kirken
til Altergang og private kirkelige Begiven-
heder, en Dragt til første Bryllupsdag, en
til anden og en til tredie o. s. v., og til hver
hørte forskelligt Hueudstyr. Man siger nede
paa Egnen, at Refsnæspigerne saa at sige
aldrig giftede sig med en Karl Øster fra,
naar de skulde flytte bort, ikke mindst paa
Grund af de ejendommelige Dragtforhold.
Prøver paa alt dette er indsamlende, men man
har ikke kunnet udnytte Materialet til-
strækkeligt i Befolkningens Interesse, fordi
man har savnet Midler til at tilvejebringe
Montrer, hvori dette interessante Museums-
materiale kunde udstilles. Man ønsker at
indrette naturtro Interiører, at give Ram-
merne om det daglige Liv uden Ud-
pyntning. Der er mange Museumsinteriører,
som mere er Digt end Sandhed. Man har der
imod her allerede skabt en Refsnæsstue, hvor
der er samlet Redskaber og Genstande, som
benyttedes til daglig i ældre Tiders Hjem,
og det er sket paa høje Tid, da den gamle Byg-
ningskultur er ved at forsvinde, hvor de gamle
smukke Bondestuer er ved at fortrænges af
mere nymodens Indretninger, som savner
den adelige Holdning, der fandtes i mange
af de gamle Bondehjem. Jeg tror, at Museet
saaledes virkelig gør en Kulturgerning, og
det glæder mig meget, at Udvalget og den
højttærede Minister har stillet sig saa vel-
villige, at de har villet optage en Bevilling,
der sætter Museet i Stand til at udnytte
det indsamlede Materiale og virke paa en
Maade, der svarer til den Interesse, man i
Kalundborg har vist for denne Gerning.

Ændringsforslag Nr. 177 gaar ud paa
at yde en Understøttelse paa 1,000 Kr. til
Arkitekterne P. V. Jensen-Klint og Ivar
Bentsen til et af dem ledet Kursus i Byg-
ningskultur for Bygmestre og Lærere ved
Haandværker- og tekniske Skoler. Der er
ikke nogen Strid om dette Ændringsforslag;
men jeg vilde gerne i Fortsættelse af, hvad
jeg anførte om Kalundborg Museet, have
Lov til at udtale min Glæde over den Virk-
somhed, der her øves, og over, at den nu
finder Statens Støtte. Denne Virksomhed
gaar ud paa at knytte en Traad, der har
været ved at bryde, at genoptage et Arbejde
for at skabe smukke Landbobygninger.
Mange af de Nybygninger, som nu opføres
paa Landet og i Stationsbyerne, er saaledes,
at man ofte med Sorg ser hen til den Tid,
da en smukkere Byggeskik herskede her i

Landet. De Mænd, der nu har begyndt
Arbejdet paa en Tilbagevenden til et bedre
Byggesæt, tror jeg er i høj Grad egnede til
at være Førere i denne Sag. I 3 Aar har Jen-
sen-Klint og senere Ivar Bentsen uden Sta-
tens Støtte, men med Tilskud fra Højskole-
lærerforeningen og fra Skrikes Legat afholdt
Kursus i Skaarup paa Fyn, i Lyngby paa
Sjælland og paa Askov Højskole med Ud-
flugter til Steder, hvor der fandtes gamle
smukke Bygninger. Det sidste Aar har
Højskolelærerforeningen ikke kunnet yde
noget Bidrag, og Deltagelsen i Kursuset
blev derfor ret ringe, men paa anden Maade
blev Kursuset af overmaade stor Interesse.
Under Udflugter og gennem de Opmaalinger,
man foretog, fremdrog man en gammel
Landbobygmester, Per Hollensen, som har
fremstillet en Række Gaardmandshjem og
andre Landbygninger, der virkelig er af
en ædel Holdning, og hvis Tilknytning til
ældre Bygninger viser, at der i en saadan
gammel Landbygmester uden nogen Ud-
dannelselse som Arkitekt har levet kunst-
neriske Idealer og en Kærlighed til Landbo-
kulturen, som har været højst værdifuld.
Det Arbejde, Staten nu vil sætte disse to
Arkitekter i Stand til at fortsætte, er i
højeste Grad paaskønnelsesværdigt.

Jeg vil gerne have Lov til i Forbindelse
hermed at minde om, at vi jo i Aar bevilger en
meget stor Sum til den baltiske Udstilling i
Malmø. Vi skal der opføre en Udstillingsbyg-
ning, som skal repræsentere Dansk Arkitektur.
Man har hertil valgt en Bygning, som vistnok
arkitektonisk set er særdeles smuk, men som
i Virkeligheden ikke er andet end en Attrap,
en Façade, hentet fra gamle Herregaarde,
som intet som helst har at gøre med
det Formaal. Udstillingen skal tjene. Jeg
nævner det i denne Forbindelse, fordi den
Mand, hvis Virksomhed, der her er Tale
om at understøtte, P. V. Jensen-Klint, er
en af dem, der havde indsendt Tegning til
Udstillingsbygningen. Hans Udkast blev
præmieret, men ikke saa højt, at det kom
i Betragtning. Det er beklageligt, at man
ikke har taget dette sjældne, mærkelige
Talent i Brug ved en saadan Lejlighed og
har benyttet Anledningen til at give vort
arkitektoniske Standpunkt et højere og
sjældnere Udtryk end gennem det præmi-
erede og valgte Udkast.

Den ærede Ordfører (Laursen) har om-
talt de store Beløb, her foreslaas, og ingen,
som har gennemgaaet Ændringsforslagene,
vil kunne sige, at den danske Rigsdag
stiller sig karrigt overfor kunstneriske
Formaal. Maa jeg her have Lov til at
fremsætte den Bemærkning, at jeg tror,